

Izhaja

vsak četrtek; ako je ta dan praznik, dan poprej.

Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 20 vinarjev od garmondvrste za vsakokrat.

MIR.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto 4 krone (2 gl.)

Denar naj se pošilja pod napisom:

Upravništvo „Mira“ v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje naprej.

Leto XXII.

V Celovcu, 12. marca 1903.

Štev. 11.

Nemški „junaki“ v Beljaku.

„Hinaus!“

(Dopis iz Beljaka.)

Ni več dvoma, da so gotovi gospodje vse-nemške in nemške ljudske stranke v Beljaku postali pravi pravcati junaki. Ako res pošljejo v spomladi na Balkan vojne čete, dobijo največje junake lahko v Beljaku. Ako bi zdaj prišel na Korško Napoleon, tako gotovo že v Pontebi ne bi imel časa, pomoliti nos na Avstrijsko. Gotovi ljudje v Beljaku so namreč vsega kos. Naj poročam o najnovejšem junaškem činu.

12 let že se zbirajo beljaški zavedni Slovenci brez razlike političnega prepričanja vsaki terek v takoiimenovano „Slovensko omizje“. Zadnji čas so si v to morali poiskati drugo gostilno in je gostilničar v „hôtelu Meran“ prav rad dal prostor v pripravi, posebni klubovi sobi. Odkritosrčno smo ga opomnili na vse nasledke, katere ima pričakovati od strani nekaterih Beljačanov, vendar on tega ni mogel verjeti in se je zanesel na svoje poštene, fine goste. Da je dobil od tistih zdaj drugo prepričanje, je jasno. Ker imajo Nemci radi Slovence le tedaj, kedar jim v urad ali prodajalno prinese denar, ali sploh vleče — pljuvajoč pri tem sam sebi v obraz — na njih nemško stran, niso mogli trpeti mirno, ali zavedno slovensko omizje v gostilni, akoravno se je nahajalo čisto za se v posebni stranski sobi. Zakrivili člani tega omizja niso nič drugega, kakor da so govorili slovensko in včasih kako slovensko pesem zapeli. Samo zaradi tega pa, to je: iz sovraštva do slovenskega jezika, so pritiskali na gostilničarja njegovi vsakdanji gosti — uradniki (!) in zasebniki — z najhujšo silo in mu pretili, da ga ugonobijo, ako Slovincem ne odpove sobe in jih tako postavi na ulico. Neki gotovi gospodje izmed telovadcev (turnarjev) so bili pripravljani, ta večer Slovence s silo napasti (!) in so to opustili le na prošnjo gostilničarja. Jih poznamo, te gotove gospodiče, ki tako radi kažejo svojo „hajl-kulturo“. Veseliti se imamo le tega, da so bili ta večer slučajno tudi nekateri kmeti iz dežele pri omizju, da so se prepričali, kako ravna „svobodoljubni“ Nemci z mirnimi Slovenci. Ker je bilo omizje čisto v stranski sobi, ni moglo slišati groznega krika, ki so ga zagnali Nemci tisti večer, ko

so zapustili gostilno. Odlikoval se je najbolj neki zasebni doktor, ki je že enkrat v kavarni opomnil svojega psa na dva Slovence, ki sta šla mimo njega, z besedami: Pazi, pazi! Sram naj ga je, tega „olikanca“! Njemu na strani pa je hudo razgrajal neki jurist državne železnice, kije pa s tem nam le koristil. To se bode dobro zapisalo!

Res, to je „junaštvo“ nemških Beljačanov, da čisto mirno, za nemštvo Beljaka gotovo nikdar ne nevarno slovensko dražbo vlačijo v svojo politično nesnago in istej grozijo z nasilstvom, gostilničarju pa pretijo, da ga ugonobijo, ako jim dá prostora. Drugače pa stojijo ravno ti hinavci v svojih prodajalnicah, kažejo se prav sladke in vzamejo za svoje blago prav radi denar od Slovencev, katere bi najrajši posamezno pobili! — Predzadnje gostilno menjali smo sami, iz petih drugih so nas pa že pregnali! Ali Beljačani naj si zapomnijo: Če stopiš na črva, se zvije, ako pa stopiš psu na rep, pa zacvili. Zvili so se tudi že beljaški Slovenci, ako pa se jih ne pusti kot mirne goste pri miru, potem bodejo pa še zaupili in sicer zaupili do národa slovenskega. To pa vemo, da se bodejo vili potem tudi Beljačan! Kako znajo vabiti ob nedeljah in tržnih dnevih Slovence v svoje prodajalnice in gostilne, je vam na deželi najbolj znano!

Nemci in renegati (nemčurji) v Beljaku, dokler preganjate nedolžne slovensko omizje, v katerem se nahajajo tudi gospe in gospodičine, vas imenujemo nesramne napadovalce in suroveže! Vidite tudi, da bodemo le tedaj priznali vaš nemški značaj, kedar bode te čistili svoj nemški (?) Beljak po tem-le navodilu: Spodite vsakega slovenskega kmeta in kmetico, sploh vse Slovence in kupovalce drugega národa iz svojih prodajalnic in gostilnic, kakor ste zapovedali gostilničarju v „hôtelu Meran“. Spodite jih ven iz svojih prodajalnic in gostilnic ob tržnih dnevih! Mnogoteri bode pri tem primoran, spoditi svoje lastne sorodnike ven skozi vrata. Spodite vse goste in kupovalce, kateri bivajo po letu v Beljaku in slovenski ali drugi jezik govorijo. Odvetniki (advokati), vprašajte vsakega kmeta, ki pride k vam, ali je Slovenec, ako je: spodite ga iz svoje pisarne. Slavni Nemci! spodite iz Beljaka vse renegate (nemčurje) slovenske krvi, potem še le se bode te mogli ponašati, da ste storili kaj v bran nemškemu Beljaku,

in potem — verujte nam — bode boljši in ostanete sami med seboj! Koliko vas ostane, smo seveda radovedni. Enega gostilničarja in mirno slovensko družbo s svojo surovostjo zatirati, to še ni nobeno nemško-nacijonalno delo in nobena rešitev beljaškega nemštva. S tem le kaže, da mora stati nemštvo v Beljaku na jako slabi podlagi.

Vsi ti gotovi razgrajali so pa v svojem pristnem nemštvu jako nedosledni in čuditi se mora vsako, da tem ljudem do zdaj Lah niso bili na poti, ki se vendar prav glasne kažejo. Še bolj pa, da jih ni še zboldla v oči laška zastava, katero je izobesil g. Skarpa že večkrat na kak zgodovinski italijanski dan pri svoji hiši. Tukaj so onemogli, a kažejo svojo „junaško“ mogočnost in surovost nad mirno, nebranjeno slovensko družbo.

Leta 1901., dné 31. januarja, so pripoznale tedaj še liberalne „Kärntner Nachrichten“, da naše slovensko omizje za Beljak nikakor ni nevarno in da Nemci vendar ne morejo biti tako nestrpni, da bi branili hoditi Slovincem skupno v kako gostilno in se tam slovensko, to je v svoji materni besedi, pogovarjati. In danes? Prelomili ste javno dano besedo! Slovenci, kmetje-rojaki, ali se vam ne odprejo oči? Ako pa še zdaj ne, potem pa radi privoščimo, da se tudi vam enkrat tako zgodi. Naš klic pa naj bode vedno in povsod: Otresimo se národne mlačnosti, poprimimo se národnega prapora in pokažimo našemu nasprotniku hrbet. Kmetje, videli bode, da vas ljubijo in vabijo k sebi le toliko časa, dokler se njim klanjate, delate njim politično tlako in se ne izdate kot Slovence. V tem trenutku pa, ko se izdate Slovence, pa vas črtijo in sovražijo, in kjer je mogoče tudi preganjajo. Zakaj, napadajo slovensko-národne zborovalce ljudje, ki se nasprotno klanjajo nemčurjem, tej nesnagi slovenske národnosti? To zadnje je v njih političen namen, te nemčurje porabijo naši nasprotniki pri volitvah za svoj žakelj, v drugi vrsti pa za ponemčevanje našega slovenskega Korotana. In to dosežejo v prvi vrsti pri ljudskih šolah, ki so nesreča koroškimi Slovincem. Za hrbtom pa se nasprotniki Nemci smejiijo neumnemu kmetu, ki jim gre na limanice. Da tak nemčur še nikdar ni stal na stopinji omike kakega navadnega delavca, o tem ni dvoma.

Vsak stan se združuje in zaveda, samo naš

PODLISTEK.

O ti „mračnjaki!“

Bil je neki profesor, ki je imel navado, svoja predavanja zaljšati z opombami: „Duhovniki niso za nič! Ob kratkem, da se izrazim poljudno: Popje so sovražili od nekdanj znanost, umetnost in vsakoršen napredek; ljubili so in ljubijo le nazadek in temoto!“

Nekega dné po šoli pride k njemu dijak. Bil je vrl mladenič, duševno razpoložen, ki se ni dal lahko ugnati v kozji rog. Ta gre torej k profesorju in reče: „Gospod profesor! Bi li ne hoteli biti tako dobri, da bi mi nekaj dvomov razrešili, ki me mučijo, kar poslušam Vaša predavanja.“

„Zakaj pa ne, ljubi prijatelj! Radostno! O, prav rad! Kar na dan z njimi!“

„Samo nekaj vprašanj, gospod profesor! Kdo nam je ohranil stare klasike? Kako da se niso pogubili tedaj, ko je srednjeveško barbarstvo poplavilo ves kulturni svet?“

„Menihi so jih v svojih samostanih prepisavali in jih tako rešili.“

„Kaj menihi?“

„Dà, menihi, zlasti Benediktinci!“

„Oh, popje! Torej menihi so stare knjige prepisavali in nam jih tako ohranili? To je bilo težavno delo, kajne? In samo obsebi umevno, vsled knjižničnega prahú so dobivali jetiko? Kajpa, seveda! Ne-li to je bilo še takrat, ko vladarji še celo svojih imen niso znali podpisavati? Čudni časi

in čudni ti menihi, da se jim je ljubilo črko za črko iz Livija, Cezarja, Cicerona, Virgilija prepisavati in vrhtega še iz Properca, Tibula, Ovidija . . . itd. Pa kakšni so ti kodeksi! Skrbno pisani — kakor slikani, in začetnice so pravcate umetnine! O, ti popje! — Čakajte, gospod profesor! Ali je res, da bi brez popa tudi Kolumba in Vasko de Gama ne imeli? Neki menih, fra Mauro, pravijo, da je leta 1450. eno imenitno karto narisal, koja je Kolumbu misel vzbudila?“

„Je res, toda tako karto bi bil narisal lahko tudi kdo drugi.“

„To se zna! Zakaj naj bi le popje imeli take pametne misli? Čujte! Tudi to sem čital, gospod profesor, da je namesto nerodnih rimskih števil vpeljal neki papež arabska čísla v aritmetiko?“

„Papež Silvester II. jih je vpeljal. Seveda bi bil to tudi kdo drugi storil, ko bi se ne bili papeži vedno rinili v ospredje!“

„Tudi pravijo, da je daljnogled in drobnogled neki pop iznašel. Vendar to vsaj že skoro ne more biti resnično? Popje si vse prilščajo!“

„To se pravi, je že res. Franciškan Roger Bakon je izumil te priprave, to pa je bil modern franciškan in ne kakor mračnjak-kutonosec.“

„Ti preklicani Bakon! Kdaj je neki živel?“

„Leta 1292. je umrl.“

„Bil je zelo zgodaj modern, kajne?“

„Še nekaj! Nedavno sem bral, kdo da je prvi učil nauk, da solnce mirno stoji, da se pa suče zemlja. To gotovo še Vi ne veste, gospod profesor.“

„Kopernik!“

„Ne, gospod profesor! Ta kanonik ni bil prvi. Skoro sto let pred Kopernikom je to učil — kaj

menite, kateri? — rezenski škof Regiomontanus († 1476.)!“

„Mogoče!“

„Oprostite dobrotno! Zakaj se pravi dôbi, ko so znanosti, umetnosti in slovstvo prav posebno cveteli, zlata dóba Leona X.?“

„Zakaj? Ker je bil Leon X. posebno naklonjen učenjakom, umetnikom in slovstvenikom tedanjega časa.“

„Kaj, Leo papež in zajedno pospeševatelj vseh kulturnih pridobitev?“

„Zdi se mi, dečko, da me hočeš potegniti?“

„Bog obvaruj! To so le dvomi, dvomi, neznosni dvomi! Jaz bi jo popom rad zagodel, da so sami nazadnjaki in mračnjaki, toda ti dvomi mi ne dajo mirú. Pa, je-li res, gospod profesor, da je brezplačne národne šole otvoril de la Salle!“

„Dà, Francoz de la Salle!“

„Mašnik de la Salle?“

„Mašnik!“

„In da se je za gluhozemce zavzel prvi Španec Pedro de Ponce in za njim de l'Epée!“

„Dà, Španec de Ponce in svečenik l'Epée!“

„Menih de Ponce in svečenik l'Epée?“

„Ne bodite hudi, gospod profesor! Saj midva nisva kriva, da popje v zgodovini kar nočejo mirovati. Prosim, tudi to-le sem še bral: Ne zadosti, da je menih Bertold Schwarz iznašel smodnik, menih Guido d'Arezzo sekirice in temeljna pravila blagoglasju, neki menih od Tegenskega jezera (von Tegernsee) na Bavarskem okoli leta 1000. slikanje na steklo, da je jezuit Cavalieri (l. 1747.) odkril polihromijo, jezuit Secchi spektralno analizo —“

slovenski kmet si ne more pridobiti zavednosti in ljubezni do svojega naroda, to je do svojega materinega jezika. Naša dolžnost pa zdaj naj bode, kazati pri vsaki priložnosti na surove napade od strani Nemcev in združiti naše moči v to, da si pridobimo tudi v mestu svojih prodajalnic, da nam ne bode treba nositi denar tistemu, ki se nam priljuje le tedaj, kadar mu prinesemo denar, ko pa je med svojimi pristaši, pa sklepa z njimi o tem, kako da bi nas Slovence ugonobili. Poštenega Slovence so spodili nemški telovadci z neke veselice samo zaradi tega, ker so vedeli, da je naroden, med tem ko je bilo med njimi samimi polno renegatov nemčurjev. Kmetje, zlasti vam kličemo: Odprite svoje oči, da spregledate, kam pes taco moli, to se pravi, kaj nameravajo prav za prav z vami Nemci, in zavedajte se! Med tem, ko vi vabite Nemce prav prijazno med vas celo še v nemškem jeziku, pa oni Slovence iz njih srede mečejo. Bodimo zvesti Slovenci, zvesti otroci matere Slavije, in potegujmo se v prvi vrsti za narodno šolo. Nemški se bodemo še zmirom naučili. Zraven pa se združujemo v gospodarskem oziru. Kmetje in kmetice, vi pa berite pridno slovenske časnike in razširjajte jih med seboj, da pridobite si politično zrelost in narodno zavednost. Ako pa to ne pomaga, pa pridite med narodne Slovence v mesto, da vržejo vas z nami vred iz kake gostilne, potem pa upamo, da vendar spoznate, kdo je z vami in kdo zoper vas! Bog in narod!

Dopisi.

Dholica. V lutrovskem časopisu „Bauern-Zeitung“ od dné 27. febr. t. l. govori nek dopisnik iz Dholice tudi od velikega plačila tukajšnjih posestnikov zaradi popraviljanja župnijskih poslopij, češ da to ni bilo potrebno. Ubogi dopisnik, ali imaš res tako kratek spomin, da ne veš, v kakem slabem stanu so bila vsa poslopja? Ti veš o ziljski slovenščini modrovati, katere sploh poznaš ne, tega pa ne veš, da posestniki za stavbo župnišča niso vinarja plačali, ker so se vsi stroški z denarjem od prodanega gozda popolnoma pokrili. Menda so ti pustne šeme možgane zmešale, ker pišeš take neumnosti in tako robato napadaš gosp. župnika. Spomni se, da „ose glodajo le dober sad“, in raji pometaj pred svojimi durmi, ker tam imaš nakopičene dosti nesnage!

Škofiče ob vrbskem jezeru. (Naši liberalci so se izdali!) Do zdaj smo mislili, da imamo mi Škofičani v naši sredi le bolj zmerne liberalce, ker govorijo tudi še slovensko, nekateri pridejo še v cerkev, so z nami včasih tudi prijazni, le pri volitvah so vedno vlekli z nemškimi nacionalci, kakor se zdaj imenujejo stari liberalci. Minuli teden pa je po sreči ali nesreči prišla v naše roke prošnja teh liberalcev, katera nam jasno spričuje, da so naši liberalci res iz prepričanja liberalci, in da imajo vse one lastnosti, katere mora imeti človek, da sme biti liberalcelec. „Čvrsti naprednjaki“, torej modri (?) možje. „Nemci“ hočejo biti, a so izdajice slovenskega jezika in naroda, da se jih Bog usmili! „Klerikalcem“ so sovražni, res je; in pa, da slabo gospodarijo, je tudi res! Vse to sami poudarjajo v svoji prošnji, katero so vložili na društvo „Südmark“ v Gradee,

„Dovolj tega! Že vidim, da me hočete imeti malo tako, že veste — za norca. Grom in strela!“

„Prav, saj res! Prvi strel vod tudi ni naredil Franklin, marveč že l. 1754. premonstratski menih župnik Prokop Diviš! To ima celo Kürschner v svojem naučenem slovarju!“

„Jezik za zobmi, klepetulja.“

„Oh, največji jezikovni umetnik našega časa je bil pač poliglota kardinal Mezzofanti!“

„Ti nazadnjak!“

„O ne! Največji nazadnjakovalec je bil najslavnejši paleograf devetnajstega stoletja, kardinal Mai. Ta nam je Palimfeste odprl.“

„Dosti bedarij! Glej, da se mi izgubiš!“ (Orig.: Schau, dass du weiter kommst!)

„Tako! Toda v katero smer? To vam gotovo more povedati le dijakon Flavij Givia. On je okoli l. 1300. kompas izdatno popravil!“

„Tebi se možgani smodé!“ (Orig.: Du bist hirnverbrannt!)

„Kako, če sem se vžgal, potem je treba brizgalice, da ne nastane požar. Brizgalice so vpejlali najprej beli menihi, cistercijanci, in pariški kapucini so bili tja do 17. stoletja ognjenjasci pariški.“

„Če mi nisi tiho, boš letel ven!“

„Kam, gospod profesor? Morebiti v zračne višave? Prav res! Prvi zrakoplav je že 60 let pred Montgolfieri-jem sestavil menih Bertold Gusmac, ki se je vzdignil z zrakoplovom l. 1720. v pričo vsega portugalskega dvora kvišku. — Kaj si zbrisujete naočnice, gospod profesor? Te so tudi popovska iznajdba! Naočnice je iznašel v trinajstem stoletju dominikanec Aleksander Spina! — Se vam tako mudi, da gledate na uro? Tega bi sploh ne smeli,

da bi se njih usmilo in njim poslalo blagajno ali kaso, četudi bi bila stara. Prošnja, katero je njim spisal učitelj, „mirni“ Ožgan, se v slovenščino prestavljena dobesedno tako-le glasi:

Veleslavno vodstvo! Ponižno podpisano predstojništvo hranilnega in posojilnega društva za občino Škofiče ob jezeru in okolico prosi za podaritev blagajnice, ki je varna zoper ogenj (četudi stara) in se usoja to svojo prošnjo s sledečim resničnim poročilom o tukajšnjih razmerah utemeljiti: V občini Škofiče ob jezeru, katera si je po imenovanju častnih občanov žalostno slavo pridobila, se vojskuje primeroma majhna, a nasproti nasprotnikom duševno bolj razumna („geistig überlegenes Häuflein“) peščica čvrstih naprednjakov („strammer Fortschrittsmänner“) zoper premoč (Uebermacht) slovensko-klerikalne stranke. Ker prvi, čeravno spadajo večinoma k največjim davkoplačevalcem, deloma ne živijo v posebno dobrih gmotnih razmerah (!), so jih mislili nasprotniki napredka od sebe odvisne storiti, s tem, da so napravili slovensko-klerikalno posojilnico. Temu nevarnemu podjetju smo se morali postaviti v bran in tako stojte zdaj dve hranilnici in posojilnici ena drugi sovražne nasproti. Sicer nista obe enako močne, ker ima klerikalna blagajna, katero so prej ustanovili, več udov in več hranilnih vlog, pa zaradi dobre stvari (edle Sache), da se vedno bolj razširja nemštvo ob bregovih lepega Vrbskega jezera, moral se je boj začeti. Od znane goljufive volitve častnih občanov, ki je hotela le volilno pravico v prvem razredu našincem spodbiti, se sicer obrača miselnje onih, ki dozdej k nobeni stranki niso pripadali, naprednjakom v prid, pa ljudje so navadno v zvezi s posojilnico in se oklepajo le one stranke, katera je gmotno močnejša. In ravno iz tega vzroka je nujno potrebno, novo bojno društvo („Kampfverein“) zoper zatiralec Nemštva in napredka (Brrr!) uspešno podpirati, in podpisani upajo za gotovo, da njih prošnja za podaritev blagajne, ki je varna zoper ogenj (četudi stara) ne bode ostala neuslišana, in se usojajo le še opozoriti, da se je društvo „Südmark“ v Škofičah že skoz leta in leta podpiralo, ker se je iz tukajšnjega šolskega vrta (!!) podružnicam v Beljaku in v Celovcu vsako leto sto in sto rož pošiljalo v dobiček društva, da so se prodajale pri „Sonnwendfeier“. Andr. Siedler, Fr. Thaler, Jožef Seger, Franc Jakopič, G. Isopp.

Tako so se toraj izdali! Judeževih grošev beraijo pri društvu, katero ima zloben namen, Slovincem vzeti narodnost in vero. Tako društvo pospešuje učitelj, kakor sam piše, v Škofičah že leta in leta, od tega društva se on — učitelj — ni sramoval dobivati podporo, in takemu društvu v korist še zdaj učitelj vsako leto sto in sto rož pošilja iz šolskega vrta k slovesnostim, pri katerih se častijo hajdovski bogovi! Kam jadrajo naši liberalci pod takim vodstvom, vidi pač vsak, kdor sam noče biti gluhi in slepi za vse!

Škofiče. Pri dražbi dné 5. marca je tukajšnja Halijevo hišo licitiral krojaški mojster izpod Jerberga, Pintarič, za 8300 kron. Gospa Weinländer je zgubila okoli 3000 kron.

Logavas. (Nezgoda.) Pri podiranju lesa v Štreklovem gozdu je borovec padel na Vještrovega hlapca Jakoba Reichmana in ga ubil. Obležal je takoj mrtev.

ura je iznajdba popov! Prvo uro imamo od cerkvenega pisatelja Kasijodora († l. 505.) izboljšal pa je to iznajdba Gerbert, poznejši papež Silvester II., katerega sva bila že omenila. Prvo astronomično uro je sestavil opat Rihard Wallinfort leta 1316. — No, sedaj pa grem! Že goré plinovke. Samo to še, gospod profesor! Gotovo še ne veste, da so plinovo luč jezuitje iznašli, ti „natio lucifuga!“ Čisto gotovo so jo iznašli jezuitje in jo vpeljali v prvič l. 1794. v Stonyhorstu na Angleškem. Jezuit Dunn pa je napravil l. 1815. v Prestonu prvo plinsko družbo. — Z Bogom, gospod profesor! Blagovolite oprostiti! Kaj, kolo imate tudi? To reč je izmislil svečenik Pianton, ki se je že l. 1845. s kolesom vozil. — Lahko noč! Prosim še enkrat oprostite! Kar je res, ostane res! Le resnico govori zgodovinoslovec!“

Dijak pravi še „z Bogom“, gospod profesor pa ne reče nič.

Smešničar.

* **Prva zapoved.** Katehet: „Kako slove prva božja zapoved?“ Učenec: „Ne jej!“ Katehet: „Tako?“ Učenec: „Dà! Ljubi Bog je že v raju Adamu in Evi zapovedal, da ne smeta jesti sadú z drevesa na sredi raja; onih deset zapovedij je dal veliko pozneje.“

* **Iz ječe.** Ravnatelj kaznilnice: „Z današnjim dnevom ste oproščeni, ali imate še kako prošnjo do mene?“ Jetnik: „Dà, v slučaju, da se zopet vrnem, prosim za boljšo celico!“

Št. Lenart pri sedmih studencih. (Naša posojilnica) je imela v minulem X. upravnem letu 136.951 K 81 vin. denarnega prometa. Pristopilo je 12 združnikov z 2 glavnima deležema in 10 opravljenimi deleži; izstopil je 1 združnik z 1 glavnim deležem; ostalo je 137 združnikov s 73 glavnimi deleži. Novih hranilnih knjižic se je izdalo 65, uničilo pa 39, obstoji 327 knjižic za 148.366 K 99 vin. in iznaša povprečna vloga 423 K 14 vin. Posodilo se je na novo 27 združnikom, 14 združnikov je pa posojila popolnoma vrnilo; dolžnikov je 134, ki dolgujejo skupaj 72.254 K, ali povprek 539 K 20 vin. Čistega dobička je bilo 800 K 25 vin., ki se razdeli po sklepu občnega zbora od dné 2. februarja 1903 tako-le: Načelstvo dobi nagrade 370 K. Za dobrodelne namene 50 K. Ostanek se pridene rezervni zakladi, ki je s tem narasla na 3258 K 47 vin. Posojilnica je član „Zveze slovenskih posojilnic v Celju“, ki je izvršila zadnjo revizijo dné 2. julija 1902.

Zilska Bistrica. Naša hranilnica in posojilnica je imela v svojem enajstem upravnem letu 1902 281.067 K 91 vin. denarnega prometa. Novih hranilnih knjižic se je izdalo 91, uničilo pa 47, obstoji torej 402 knjižic za 272.888 K 13 vin. in znaša povprečna vloga 678 K 82 vin. Posodilo se je na novo 13 združnikom, 17 združnikov je pa posojilo popolnoma vrnilo. Dolžnikov je torej 165, ki dolgujejo skupaj 160.219 K 45 vin. ali povprek 971 K 2 vin. Čistega dobička je bilo 1133 K 8 vin., kateri se razdeli po sklepu občnega zbora tako-le: Požarni brambci na Zilski Bistrici se dovoli 33 K 8 vin., ostanek 1100 K se pridene rezervni zakladi, katera je narasla na 6261 K 46 vin. Posojilnica je član „Zveze slovenskih posojilnic v Celju“, katera je zadnjo revizijo izvršila dné 1. julija 1902. Kakor številke kažejo, je posojilnica v zadnjem letu nepričakovano napredovala. Bog ji daj še v prihodnosti svoj blagoslov.

Borle. Naša skrbna mati, zemlja, je odložila svoj zimski kozuh in zopet nam kaže svoje nežne in radodarne roke, s katerimi nam bo, če Bog dá, delila novi kruh iz zrnja, ki smo ji je izročili. — Kakor ima luna svoje muhe in marsikatero potnika trka ter mu pot pred očmi krivi, tako ima navadno tudi pust zdaten vpliv na človeka. Pri nas pa letos ni bilo tako. Četudi je bil tako dolg, ni bilo v celi fari nobenega plesa in tako je marsikatera kronca v žepu obtičala, katero je drugod muhasti pust izvelkel. Koliko še le koristi v nravnem oziru! Tako je prav! — V družbo sv. Mohorja je letos v naši mali fari pristopilo 54 udov. Res lepo število in znamenje, da tu biva ljudstvo omike in napredka željno, ljudstvo, ki še stoji na trdni verski podlagi. Le tako naprej.

Timenica. (Letnica) po pokojnem gospodu župniku Jožefu Pogačniku vršila se je v soboto dné 7. sušca. Zbrali so se 4 duhovni iz okolice, mrtvaška opravila opravil je č. g. Iv. Smolej, kanonik iz Gospe Svete. Pohvalno moramo omeniti, da se je sv. opravil udeležila tudi šolska mladina s šolskim vodjem, in požarna bramba, vsi iz lastnega nagiba. Pokojnik, ki je volil v razne dobre namene razen drugih zneskov 600 kron za olepšavo cerkve in 4000 kron kot ustanovo za misijon, počiva naj v miru!

Timenica. (Pust. — Mrlič.) Pust je tukaj minil brez hrupa. Smo pametni ljudje. Nekateri pa pravijo, da je sedaj manj denarja kot včasih, torej bolj svetlo ne le v glavah, marveč tudi v mošnjah! Gospoda je imela pač v sobotah že navaden ples v Škofjem dvoru. Na pustno nedeljo so nekateri zjutraj trkljali domov, moralo je že veselo biti. Nesreča se je tudi zgodila. Na pust je fant jedel tri klobase, pa so mu obtičale v želodec. — Mrličev je bilo v dveh mesecih 7. Če gre tako naprej, izumrje v 22. letih ves rod, namesto v 30. Nekaj je še nevarno bolnih. Med rajnimi je 15-letna bledovična deklica, ki jo je nanagloma ponoči zgrabilo. Niso si brž zmislili, da bi hoteli po duhovnika in prišel je nekaj minut prepozno, dasi je blizo. Nesle so jo starejša dekleta h pogrebu. Fant so pokopali tudi 15-letnega tovariša, ki je imel nesrečo, da se je v megli v gozdu bil zgubil, zunaj prenočiti moral in tako dobil bolezen. Smrt pa je tudi spravila 79 let starega Gregorja Hribernika, ki je bil v laških vojskah in pripovedoval še o Radeckiju. Imel je dve kolajni (medalji) od cesarjevega jubileja in z napisom: 2. decembra 1873. Bil je priljubljen, ker je znal pripovedovati mične povesti o Genovefi i. dr. Jako mi je dopadlo, kar mi je rekla hči: Oni niso znali brati, so si pa bolj prizadjali, da so zapomnili, kar so kje slišali; kateri pa brati zna, pa misli: Imam tako v bukvah. Res je, da so nas stari s spominom presegali in da ljudje, ki ne znajo brati, dostikrat z umom presegajo one, ki brati znajo. S svojo novodobno omiko se preveč res ne smemo ponašati. Spomnim se, da so k sv. Antonu puščavniku prišli mestni škripci, študirani gospodje in so ga podražili, ker ni imel bukev in ni znal brati, pa jim je zasolil: Kaj je bilo prej: um ali čerka?

Um seveda, ker um je črke iznašel. Torej je na boljšem, kdor ima um, kakor kdor samo črke pozna,

Galicija. (Naša posojilnica) je začela dné 1. sušca poslovati. Cenjeno občinstvo naj bo s tem na to opozorjeno. Urađuje se ob nedeljah od 3. do 5. ure popoldne. *Načelnništvo.*

Galicija. (Splošna nevolja) navdaja ne samo „klerikalce“, temveč tudi druge, naša sedanja poštna zveza, odkar imamo vozno pošto. Reči moramo, da smo bili poprej boljše oskrbljeni. Cela neugodnost pa obstoji v tem, da dobimo pošto od mariborskega vlaka ob eni popoldne in isto od celovškega vlaka ob 1/2 3. popoldan še le drug dan, ko se vrne poštni voz od celovškega vlaka ob 1/2 11. uri popoldnem. Ali bi ne bilo mogoče, počakati v Grabštanju do 1/2 3. ure, kar bi tudi konjičku gotovo ne škodovalo?! Saj ne vozi zastoj; s tem vlakom se tudi marsikdo pripelje s Celovca, kateri bi se gotovo rajši vsedel na poštni voz ter si tako prihranil dolgočasno peš-pot do — Galicije.

Škocijan. (Cerkveni kinč.) Mariborski pozlatar g. Karol Tratnik je zgotovil za našo župnijsko cerkev krasen lesteneč (luster), ki dela mojstru vso čast, ljudem pa veliko veselje. Pri priložnosti pridite častiti gospodje duhovniki v Škocijan, oglejte si lepo našo cerkev in lesteneč. Prepričali se bode, da je omenjeni gospod vrli Slovenec in katoličan, vsega priporočila vreden. Vse priznanje se mu mora izreči. Naročajte prilično pri njem, kot domačem poštnem obrtniku; ne bode vam žal nikdar! —a—

Božji grob pri Pliberku. Na tukajšnjem malem griču so v prijazni cerkvi Božjega groba vsako leto vse petke v postu obilno obiskovani shodi v čast križanemu Jezusu. Služba Božja obstoji navadno iz dveh sv. maš in pridige. Letos pridiguje jako lepo č. g. J. Božič, mestni kaplan v Pliberku. Shodi so navadno obilno obiskani, največ iz domače, pa tudi iz sosednih far. Pred nekaj leti je prihajalo mnogo romarjev iz črnih gor, a zdaj so to lepo navado opustili. Cerkev je jako velika; zidana je v podobi križa z lepo slikano kupolo z dvema stolpoma in velikimi ter lepo ubranimi zvonovi. S hriba imaš lep razgled po okolici.

Prevalje. (Nesreča). V tukajšnjem pre-mogokopu je ponesrečil rudar J. Kralj. Ko se je vračal iz jame, prišel je med pse (vozove), ki so ga hudo zmečkali. V groznih bolečinah bojuje smrtni boj, ob njegovi postelji pa joka žena s tremi otroci.

Gradec. (Nestrpnost nemških visokošolcev). V sredo dné 4. t. m. obhajali so Bolgari 25 letnico osvobojenja Bolgarije, katere slavnosti so se udeležili vsi jugoslovanski visokošolci. Po končanem slavnostnem večeru podali so se nekateri Slovani v kavarno „Union“, kamor navadno zahajajo v obilnem številu in kjer je tudi mnogo slovanskih časnikov. Ni trajalo dolgo, ko naenkrat stopi pred nekega hrvatskega visokošolca nemški „burš“ ter zahteva z osornim glasom, da naj odstrani svoj trak. Ko se ta seve ne zmeni za to predrzno povelje, mu Nemeč takoj strga trak s prsij. Da mora vsakomur v takem trenutku vzki-peti kri, je umevno, in zato ni čuda, da je dotični Hrvat zasolil Nemcu pošteno zaušnico. Nato pa so priskočili drugi nemški visokošolci in vnel se je hud prepir, kateremu je sledil kmalu tepež. Steklenice, stoli, palice in kar je bilo pri rokah, letelo je sem in tja tako, da je bilo mnogo ranjenih. Med njimi je tudi težko poškodovan slovenski visokošolac g. R., ki je z dvema drugima tovarišema sedel pri bolj oddaljeni mizi in čital časnike. Ko se slučajno obrne, prileti mu razbita steklenica v obraz in ga rani pod desnim očesom tako močno, da je moral takoj poiskati zdravniško pomoč. Medtem je prišla policija in še le po daljšem času se ji je posrečilo, napraviti mir, ko se je morala posluževati celo golih sabelj. Zaprtih je bilo 18 oseb, Nemcev in Slovanov, ki so bili zopet izpuščeni, ko so napovedali svoja imena. Cela stvar pride seve pred sodnijo. Drugi dan seveda so vsi graški časniki pisali o tem, toda kako, to se lahko razume. Vso krivdo zvalili so na Slovane, češ, da so oni edini krivi celega nemira, in da je sploh velika predrznost, da se upajo kot „gostje“ nemškega (?) mesta Gradec tako nastopati. Posebno se repenči „Grazer Tagblatt“, ki pozivlja vse gostilničarje in kavarnarje, naj nas povsod ven vržejo, in hujska drugo ljudstvo proti nam. Vprašamo: ali je to upravičeno? Od približno 1500 visokošolcev na graški univerzi je 500 Slovanov, tedaj tretjina, med njimi 150 Slovencev. Ti pustijo skoz 10 mesecev letnih pol milijona kron v Gradcu. Mislim da zaradi tega nikakor nismo gostje, ampak imamo tudi svoje pravice in smemo nastopati kot Slovani, če je še sploh kaj pravičnosti. Zadnji dogodek kaže zopet, da je Slovan le tedaj dober, kedar plačuje, kedar pa hoče izvrševati svoje pravice, tedaj mu jih odrekajo in ga smatrajo kot manjvredno bitje, ki sploh nima pravice do obstanka, in če že hoče živeti, to samo sme, če — molči. Zato pa bi bila

pač nujna potreba, da se ustanovi slovensko vseučilišče, da bomo dobili zavod, na katerem ne bomo več kot gostje, ampak sami svoji!

Novičar.

Na Koroškem.

Papeževa petindvajsetletnica se je zvršila nad vse sijajno. Dunajski romarski vlak je štel blizu 600 romarjev, med njimi tudi več koroških Slovencev. Od prijatelja smo prejeli sledeče vrstice: Iz Lorete: Romarji se imamo vsi prav dobro. Obiskali smo Padovo, Bologno. Divna je bila vožnja proti Ankoni. Kar se tu vidi in občuti, se ne dá popisati. Včeraj sem maševal ob 2. uri popoldne v sveti hišici. Ko to pišem, se vozimo skoz Abruzze. — Iz Rima, 3. t. m.: Včeraj zvečer smo prišli v Rim. Imamo se vsi dobro. Danes smo bili pri slovesnosti kronanja. Sv. Oče so nosili tiaro (trojno krono), katero so jim podarili verniki. Kakor velikanski vihar so se burni pozdravi razlegali po cerkvi. Sv. Oče so večkrat vstali s sedeža, pozdravljajoč ganjene vernike, katerih je bilo iz vseh delov svetá kakih 70 tisoč.

Deželni predsednik vit. pl. Fraydenegg-Monzello hoče, kakor poročajo „Freie Stimmen“, v kratkem odstopiti in se podati na svoje posestvo na Zgornjem Štajerskem. Znano je, da je pod njegovo vladno šel nemški nacijonalizem na Koroškem prav v klasje.

Beljaški Slovenci naznanjajo, da se zbirajo znanprej vsaki terek o 1/2 8. uri zvečer v gostilni „Stadt Triest“, Schulhausgasse, v posebni sobi, zadnja vrata na desno.

Volilo. Dne 13. prosinca t. l. umrli gosp. župnik Alojzij Ledvin ka v Škocijanu je za „Národno šolo“ v Velikovu zapustil 200 kron. Gosp. župnik J. Boštjančič v Kamenju je to volilo pokojnega vzornega slovenskega rodoljuba izročil vodstvu „Národne šole“. Rajnemu blagemu darovatelju časten spomin!

Duhovske zadeve. Za kn. šk. duhovna sve-tovalca sta imenovana gg. dekana J. Jandl v So-vodju in J. Harter na Zgornji Beli. — Razpisane sta do dné 16. apr. župniji Arije in Vajče (s Silberbergom). — Birma in kn. šk. vizitacija bo letos po sledečih farah: Meseca aprila: 21. Šmihel pri Gospi Sveti; 22. Borovlje; 23. Sveče; 26. Loče; 27. Podkloster; 28. Nemški Plajberg; 29. Domačale. Me-seca maja: 5. Zweikirchen; 9. Osoje; 10. Trebnje; 11. Africa; 12. Rädentein; 13. Malo Cirkno; 14. Knezovo; 23. Weisenstein; 24. Baldrams-dorf; 25. Kolbnica; 26. Zgornja Bela; 27. Stal. Meseca ju-nija: 8. Grades; 9. Lieding; 15. Št. Peter pri Grabštanju; 16. Globasnica; 17. Črna; 18. Guštanj; 19. Št. Andraž v labudski dolini (nižji redovi); 21. Št. Pavel; 22. Grebinjski Kloster. — Za prošta Podkrnosom je imenovan preč. g. Jan. Wieser, dekan v Velikovu.

Osebné novice. Imenovani so: učitelj J. Janc v Beljaku za nadučitelja v Vrbi; učitelj E. Sille v Škocijanu za nadučitelja na Domačalah; šolski vodja J. Lausegger na Golšovem za nadučitelja v Pokrčah.

Namesto v zapor v smrt. V nedeljo dné 8. t. m. so v Porečah prijeli nekega delavca, ki je beračil, a ni imel delavske knjižice. Orožnik ga je zato peljal k okrajni sodniji v Celovec. Ko sta šla skozi kolodvorske ulice, se je delavec na-krat zgrudil na tla. Prenesli so ga v bližnjo hišo, kjer je kmalu izdihnil. Imenoval se je J. Posegger in rekel, da je pristojen na Mostič in star 39 let.

Koroške žene in dekleta, čujte! Kako stiskajo na Nemškem Poljake, ki nočejo zatajiti svojega materinega jezika, vé ves svet in ves svet obsoja to kruto barbarstvo „prosvitljenih“ Nemcev. V zadnjem času se je v Vrešenu na Poznanjskem dogodilo sledeče: Mala učenka Bronislava Smidowicz ni hotela nemškega katekizma, ki ga je do-bila v šoli, da se uči veronauk v nemškem jeziku, prijeti z golo roko, ampak si je ovila predpasnik okoli roke in tako prišla knjigo. Zavoljo tega je bila obsojena, da mora obiskovati šolo do 14. leta. Ta deklica zasluži, da bi ji postavili spomenik iz mramorja, ki bi naj pričal še po stoletjih, kako je mala učenka ljubila svoj materni jezik. Ko bi koroške Slovenke ljubile tako svoj materni jezik, ne bi kramljale toliko v spačeni nemščini — se-veda velja isto za Štajerke, še bolj pa za Kranjce, ki tako ljubijo svoj „kuheltajč“! Vsaka žena, vsako deklo bi si naj vzela za vzgled malo Bronislavo, in ne bi nas bilo strah za naš národni obstanek!

Drobiž. Deželni zbor koroški bo, kakor poročajo listi, sklican po veliki noči za štiri dni. — Do 31. sušca sta razpisani mesti učiteljev na dvoje-zičnih šolah na Golšovem in Radišah. — V Ve-likovu se je obesila žena trgovca M. Giendla, gospa Jos. Giendl roj. Friedl. Vzrok samomora je neznan.

Po slovenskih deželah.

Za družbo sv. Cirila in Metoda sta izročila trgovca gg. brata Perdan v Ljubljani v četrtek 1200 kron kot zopetni čisti dobiček od družbenih užigalic. Ta lepi čisti dobiček se je dosegel od meseca decembra do februarja. Kakor se vidi, dobiva družba sv. Cirila in Metoda vedno boljših dohodkov od užigalic. Naj bi le vsak Slovenec in vsaka Slovenka vedno zahtevala Ciril in Metodove užigalice! Dobiček bi se tako lahko še podvojil in potrojil. Dne 15. t. m. izidejo nove užigalice, ki bodo dosti boljše od sedanjih. Pričakovati je torej, da se med Slovenci Ciril in Metodove užigalice povsod udomačijo in se tako družbi sv. Cirila in Metoda pomnoži vir dohodkov.

Solske razmere v Trstu. „Edinost“ prinaša novico, da s prihodnjim šolskim letom odpre nemški „Schulverein“ svojo šolo v Škednju pri Trstu. Zatrjuje se menda tudi, da je tej nemški šoli zagotovljena državna podpora. Ne vemo, kako naj bi imenovali tako postopanje slavne c. kr. vlade, ki ima dovolj denarja za podporo nemški šoli, katero bodo obiskovali otroci iz rajha privandranih Nemcev, za tisoče in tisoče slovenskih pa nima niti vinarja, dà, niti poštene volje, da bi se jim omogočil pouk v materinem jeziku. Pa naj še reče kdo, da je vlada pravična . . . !

Križem sveta.

Ladislav baron Rieger, slavni probuditelj in voditelj češkega národa, je umrl dné 3. marca po kratki bolezni v Pragi. Za Čehe si je pridobil nemiljivih zaslug; bil je prijatelj in vzor vsem Slovanom. Pogreb njegov je bil nad vse sijajen. Več o njem še spregovorimo. Časten mu spomin!

Ali bo vojska? Nazadnjaška Turčija je vzpre-jela macedonske reforme, t. j. preosnove za Mace-donijo, kakoršne sta ji načrtali Rusija in Avstrija. Pa že danes soglašajo vsi v tem, da ostanejo te reforme le na papirju ter jih Turčija nikdar ne izvede. Ne samo to, ampak Turčija zvrča zdaj vso odgovornost za dogodek v Macedoniji na Rusijo in Avstrijo, ona sama pa se pripravlja z vso hitrostjo na vojsko ter pošilja vedno več vojaških krdel proti severu. Vsem valijem (poglavarjem) je naročila, da zbirajo denar za vojni zalog. Tega denarja je došlo v Carigrad doslej že nad 5 milijonov pijastrov. Vojaški nabori se neprestano vrše po vseh turških pokrajinah, celo med najdivjimi národi turškimi. V Albaniji razsajajo Albanci proti vsem tujcem in se zoperstavljajo proti vsaki naredbi, ki meri na to, da se napravi v Albaniji mir. V Carigradu pa pritiskajo izvestni krogi na sultana, češ, naj bi turška vlada Albance pustila pri miru in naj bi proti njim ne postopala. Angleškim listom se poroča iz Moskve, da je začela Rusija v zadnjih dneh na jugu pripravljati se na vojsko. V Kijevu in v Odesi ne dobi nobeden častnik več dopusta. Častniki, ki so pridelnji generalnemu štabu, morali so zadnje dni podvreči se posebni prisegi. Vojaški oddelki, ki so se udeležili vojaških vaj pri Kursku, pripravljani so vsi za vojsko. V vseh polkih, nahajajočih se na jugu države, se je število častnikov izdatno pomnožilo. Častniki, ki so bili bolehní, so se pre-mestili ali pa so bili vpokojeni. Vse priprave za mobilizacijo 100.000 rezervistov iz prve dóbe in 180.000 rezervistov iz druge dóbe so že končane. V Ipeku, kjer prebiva 400 srbskih in 300 alban-skih rodbin, zahtevajo Albanci, da morajo Srbi pre-stopiti k turški veri ali pa se izseliti v Srbijo in to tekom meseca dni. Ruski konzul v Mitrovici je proti temu protestiral pri okrajnem načelniku.

Obsojeni slovaški rodoljubi. Slovaška rodoljuba in urednika slovanskih listov Milaš Fiktor in dr. Ivan Mudranj sta obsojena zaradi „hujskanja“ proti „madjarskemu národu“ in sicer prvi na 3 dni ječe in 80 kron globe, drugi pa na 5 dni ječe in 40 kron globe. — Na Madjarskem je vsak Slovak smatran za „hujskača proti madjarskemu národu“, ako se bori za obstanek svoje národnosti nasproti srednješkemu barbarstvu Madjaronov.

Najstarejši človek na svetu je Mauril del Walle v Ameriki. Ima 157 let.

Loterijske številke od 7. marca 1903.

Linc	85	88	23	8	89
Trst	35	48	75	18	13

NAZNANILA.

Mlinarski pomočnik,

samec in v svoji stroki izurjen, se sprejme za **mutni mlin** s 4 tečaji z dném 1. aprila, oziroma že od 22. marca. Ponudbe na oskrbníštvo posestva Polana, pošta Prevalje. Koroško.

Tiskarna družbe sv. Mohorja

se uljudno priporoča za natiskovanje vizitnic, pis-menih zavrtkov itd. po najnižjih cenah.

Vsega zdravilstva

dr. Vinko Hudelist

s tem uljudno naznanja, da je pričel svojo zdravniško prakso v **Velikovecu dné 1. marca t. l.**

Ordinira za sedaj v „Národnem domu“ (gostilna Aufmut), I. nadstropje, vsak dan od 10. do 12. ure dopoldne in od 2. do 3. ure popoldne.

Učenca,

veščega slovenskega in nemškega jezika, s potrebnimi šolskimi zmožnostmi, sprejme takoj v svojo trgovino z železino

Franc Sadnikar,
v Celovecu, Burggasse št. 7.

Ako si hočete po ceni in dobro **pravo švicarsko uro**

kupiti, obrnite se zanesljivo do

H. Suttner-ja, urarja v Kranju,

ker te ure so po celem svetu znane kot najboljše. Zahtevajte najnovejši veliki cenik, ki ima blizu 600 podob, katerega Vam pošlje za-

stoj in poštnine prosto!

Izborna zaloga zlatnine in srebrnine.

Kdor hoče prave, dobre in fine slivovke ter tropinovca

več od 1/2 hektolitra naravnost od izdelovalca kupiti, naj se obrne na **vlastelinstvo Orehovec**, do posestnika **Dragotina Fröhlich-a**, pošta Sv. Peter-Orehovec na Hrvaškem.

E. Meihhofer,
mešanski pasarski mojster v Celovecu.
Ustanovljeno leta 1872.

Priloga p. i. čast. duhovščini bogato zalogo cerkvenih kovinskih izdelkov in prevzame vse v to stroko pripadajoče popravke po najnižjih cenah.

Išče se kmetija v najem

v celovski okolici, ne preobširna. Za stanovanje bi se želele kake dve sobi s shrambo in kuhinjo, poleg tega pa hlev za dva konja in dvoje govejo živino. Ponudbe naj se pošiljajo na upravništvo „Mira“ v Celovecu.

Starejša, dobro urejena **prodajalnica s špecerijskim blagom**

je oddati v Celovecu. — Vprašanja naj se pošiljajo pod napisom: „Trgovina 30“ na upravništvo „Mira“.

Vse stroje za poljedelstvo in vinorejo.

Brizgalnice za sadno drevje

z mešalom za mešanico iz bakra in vapna tako, da se najedenkrat na dve cevi brizga,

brizgalnice (streljke) za sadno drevje z natanko namereno petrolovo mešanico,

svetilnice na aceten, da se ulové leteči hrošči,

hidravlične stiskalnice za vino,

stiskalnice za vino in ovočje z diferencialnim pritiskom,

stroje za drobljenje stiskanice,

čisto nove mline za grozdje,

nove priprave proti peronospori in za žveplenje,

sesalke za vino, cevi za vino,

kakor tudi vse druge stroje za poljedelstvo, kot

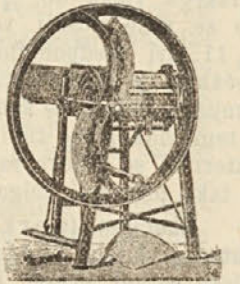
zbiralnike (trierje), mlatilnice, vitale (gepel) i. t. d.

razpošilja kot specialitete po najnižjih tovarniških cenah

IG. HELLER, DUNAJ, II., Praterstrasse 49.

Cenilniki zastoj in franko.

Dopisuje se v vseh jezikih.

Vsaki gospodinjji

je čestitati, ki glede na zdravje, prihranek in dobri okus uporablja Kathreiner-Kneippovo sladno kavo.

Vljudna prošnja: Pri kupovanju ne zahtevajte samo »sladne kave«, ampak izrečno vselej — Kathreinerjevo — Kneippovo sladno kavo in odjemajte jo le v izvornih zavojih, kakršnega kaže ta podoba.

Cena zavoju 50 vinarjev.
vsebina 500 gramov.

Štedilno milo z znamko „jelen“

je izredno dobre kakovosti, je jako izdatno in zajamčeno čisto.

Na prodaj je po vseh boljših prodajalnicah takega blaga.

Paziti je na gorenjo varstveno znamko.